

Hudba (od slova *housti, hráti*) je termín, který označoval hru na strunný nástroj (odtud hudebník). Později se termín začal používat ve stejném kontextu jako muzika (odtud muzikant).

Hudební dílo je jedním z typů autorských děl, chráněných autorským zákonem.

Definice hudby: Hudba je organizovaný systém zvuků. Výběr zvuků, jejich rytmické členění a jejich uspořádání určují kvalitu, funkci a estetické působení hudby. Toto estetické působení hudby se může uplatnit pouze v rámci historicky proměnných pravidel a dobového vkusu. Hudba byla velmi dlouho vázána na ritus a za samostatné umění byla uznána poměrně pozdě.

Odborná disciplína, která zkoumá hudbu a vše, co je s ní spojené, se nazývá muzikologie nebo též hudební věda.

Existuje mnoho různých teorií o vzniku hudby. Vzhledem k tomu že na rozdíl od ostatních druhů umění se u hudby nelze příliš spolehnout na přímé důkazy, jsou tyto teorie nutně částečně spekulativní. Existují následující názory:

- Hudba se vyvinula napodobováním zpěvu ptáků, respektive přírodních zvuků obecně. Její povaha je tedy mimetická. Pro tento pohled hovoří pojetí hudby v některých primitivních kulturách.
- Hudba vznikla jako doprovod společné práce. Rytmická složka hudby pomáhala udržovat pracovní tempo.
- Hudba se vyvinula společně s řečí. Tato teorie je založena na povaze tzv. tónových jazyků (například Čínština), kde se význam vyjadřuje velkou měrou pomocí melodie.

Ačkoliv pro žádnou z těchto teorií neexistují nezvratné důkazy, je třeba si uvědomit, že se navzájem nevylučují. Je tedy možné, že platí více než jedna. Důvodem odlišného pojetí hudby v různých kulturách může být také právě rozdílný zdroj jejího vzniku.